

คุณยายกับลัทธิเลขกรรม

คนที่ประพาศพิพรมหจรรยไ้ เขาจะต้งมี ลัทธิเลขกรรม คือ ธรรม เพื่อความขัดเกลากิเลส เรื่องนี้พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัดดชิโวเคยอธิบาย ขยายความไว้ว่า

“สมัยโน้น หลวงพ่อมี่เพื่อน ๆ หลายคนทไ้ไปพาเขามาวัด เพื่อนผู้ชาย ก็อยากไ้เขามาบวชอยู่กั้บเรา ไม่อยากไ้เขาแต่งงาน แต่ถึงคราวเขาก็จะ แต่งงานไ้ไ้ได้ ความท้หลวงพ่อรักเพื่อนท่วงเพื่อน จึงคิดจะไปตามเพื่อน ไปพูดไ้เขาเปลี่ยนใจ เพราะฉะนั้น พอได้ข่าวว่าเพื่อนจะแต่งงาน เพื่อนจะ หมั้น หลวงพ่อก็ไปบอกคุณยายว่า “ยาย ผมขอไปต่างจังหวัดสัก ๒-๓ วัน”

คุณยายก็ถามว่า “ไปทำไ้”

“ไปตามเพื่อน... ไ้คนนั้นๆ” หลวงพ่อก็ตอบท่านไป

คุณยายก็ถามอีกว่า “ไปตามมันทำไ้”

“ได้ข่าวว่ามันจะมีเมีย เสียตาย เพื่อนรักจะทิ้งพรหมจรรย์ไปเสีย”

คุณยายนิ่งไป แล้วพูดว่า “คุณเด็ยเอ๊ย อย่าไปให้เสียเวลาเลย เพื่อนคุณ บุญมันสว่างแค่หึ่งห้อย น้อยว่าแต่จะเอาเชือกไปมัดมันมาเลยนะ คุณไปเอาโซ่เส้นโตเท่าลำตาล ไปมัดมันมา มันก็ดึงโซ่ขาดจนได้แหละคุณเอ๊ย... เพราะบุญของมัน หรือในใจของมัน มีบุญส่องสว่างอยู่แค่หึ่งห้อย แต่บาปนะมันโตเป็นภูเขา กามราคะหุ้มใจมันเต็มทีซะแล้ว คุณเอ๊ย... เอาโซ่เส้นเท่าลำตาลไปมัดมัน มันก็ไม่มาหรอก มันดึงโซ่ขาดเลยนะคุณนา” หลวงพ่อก็เลยไม่ได้ไป

ยังมีอีก พอเพื่อนรักอีกคนจะแต่งงาน หลวงพ่อก็ขออนุญาตคุณยายว่า “ยายขอไปเยี่ยมเพื่อนสักหน่อย”

คุณยายก็ถามอีกเหมือนเคย “เพื่อนมันเป็นยังไง”

หลวงพ่อก็ตอบท่านว่า “มันจะแต่งงานครับ”

คุณยายก็ถามเหตุผลอีกว่า “แล้วไปเยี่ยมมันทำไม”

“มันขอเชิญให้ไปเป็นเพื่อนเจ้าบ่าวด้วย เพราะเป็นเพื่อนสนิทกัน”

คุณยายว่ายังไม่รู้ใหม่ คุณยายบอกว่า “เฮอะ ไปสิ ไปแล้วไม่ได้กลับหรอกนั่นนะ”

“ยาย ... ยังไงผมก็กลับ”

คุณยายพูดชัดเจนเลยว่า “คุณอย่ามาพูดนะ เชื้อเก่าของคุณมันยังไม่หมด อย่าคิดว่าตัวเองเก่งนะ”

พอคุณยายเตือนอย่างนี้ หลวงพ่อเองก็มีศีลเลหกรรม คือพยายามขัดเกลาจิตใจตัวเองอยู่ตลอดเวลา อะไรจะทำให้กิเลสเก่าเบาบางลงได้ กิเลสใหม่ไม่เพิ่มขึ้น ต้องรับทำ หัวเด็ดตีนขาดอย่างไรมันก็ต้องไม่ต่อต้าน ไม่ว่ายาก ก็พูดคำเดียวว่า

“ครับ”

“...แล้วหลวงพ่อก็ไม่ไปงานแต่งงานเพื่อนอีกเลย อยู่กับคุณยายตลอด
เลยได้อยู่จนกระทั่งบวช แล้วก็บวชจนอยู่มาถึงป่านนี้ การมีศีลเลขธรรมดี
อย่างนี้เอง”

วันเสาร์ที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

ณ ห้องสมุดโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี